

ÇAĞ'INA KARŞI BİR İNSAN

met ürettiği; çağlayarak ilerleyen teknolojinin doğmamış çocuklara, güzelim doğaya» soluduğumuz havaya ölüm taşıdığı; insanlığın bir bölümü bilgiyi, düşünceyi, yaratmayı omuzlamış ilerilere koştururken daha çoğunun gitgide daha geri, daha yoz, daha yokedici inançlara» hem de bu kez inanılmaz bir örgütlülükle sığındığı; bir yüzyılda birkaç evrensel savaşla, sürekli savaşlarla insanın kendi türünü yoketmeye çabaladığı; kıyımın, baskının» yasağın, kısıtlamanın* işkencenin insanlık tarihi boyunca en yaygın, en örgütlü ve en olağan bir duruma eriştiği bir çağı yaşadı o insan*

Bu büyük, içinden çıkılmaz gibi görünen çelişkili gelişmeyi her yönü ile yaşadı. İnsanlığın herşeye karşın ileriye gelişimini sürdürüleceğine inancını yitirmeden; düşünerek, sorarak, yanıtlar bulup inanarak, kuşku duyarak; soruları tüketmeden, inançsızlığa düşmeden; bilimle, felsefe ile, sanatla güçlenerek; boş inançlara, fizikötesine» fala, şansa, bilinmeyene sığınmadan; üreterek yaşadı, Direndi; rahatına kolayına kaçmadı; sor» du, okudu, öğrendi, sorguladı» yeniden üretti; inandı; kenara çekilmedi; kendini ortaya koydu, en zorunu örgütlülüğü, disiplinliliği seçti; baskıyı» gerginliği, kaygıyı, korkuyu yaşadı ama aştı ve direndi; sürüldü, saklandı» bekledi, kovuşturuldu, işkence yaşadı, işsizlik yaşadı» ayrılık yaşadı» en yakınının işkence görmesine hapisliğine katlanmak zorunda, çocuklarından uzak kalmak zorunda kaldı; inancını yemedi, satmadı, dönmedi. En zor dönemlerinden sonra kendini kurban edilmiş ya da boşa tüketilmiş gibi görmeye sapsapmadı; dünyanın zaten hep değiştiğini, düşüncenin her zaman sorgulanması gerektiğini bildi; bunu moda diye rahata kaçmak için yapmadı, öyle olmasının insanca olduğunu bildiği için yaptı,

Bulunmasına, üretilmesine katıldığı cevherin bir yandan kaşık çatal, bir yandan da savaş aracı yapımında kullanıldığını bilmenin sıkıntısını yaşadı; bir başka dönemde en yoğun sömürüye nesne olan tarımsal üreticilerin el konulmuş artı değerlerinin depolanacağı yapıların zeminini araştırdığını bilerek çalışmaya yargılı olduğunun bilincini yükledi;

sonra, çalıştığı dev projelerde kamu işvereni ile büyük anaparayı temsil eden yüklenicinin anlaşarak kurduğu düzenlerle halkın damıtıla damıtık biriktirilmiş değerlerinin paylaşılmasına aracı olmaya zorlanışını ve direnişini yaşadı. Bir insan gibi çalıştı; gücünce bilgisince üretti; emeğinin sömürüldüğünü bildi ama bireysel kurtuluş yollarına sapsapmadı; kirlenmedi, kendini kullandırmadı; emekçi olarak kaldı; satılmadı.

Geçmiş kuşakların kendine bıraktığı kalıtı benimsedi, ritmini müziğini, şiirini, masalını, keyfini sevdi de» kendine dayatılan yabancılaştırılmış, yabancı» iğreti, kısa sürede geçerliliğini yitiren modalarla, kitlesel üretimlerle, herşeyin satılık herşeyin pazarlanabilir olduğu reklamların en başat kültürel üretim olduğu bir kültürle yaşamaya zorlandı. Ama popüler kültür tuzağına düşmedi, ud çaldı, rakı içti, muhaabbet etti; ailesini, çocuklarını, evini kedisini» arkadaşlarını sevdi; vefalı kaldı, aradı, yokladı, sahiplendi.

Bu karmaşık, bu kötü, bu doğurgan» bu gelişmiş, bu kanlı, bu geri çağa karşı nasıl yaşaması güzel ve doğru ise öyle yaşadı bir TURHAN SEYREK ve sonunda kaçınılmaz olana ve bunca yaşadıkları yüzünden erkenden vardı sona.

Ailesine utancı tanıtmadan, çocuklarına kişiliği ile bu göze çarpmayan ancak en önemli erdemleri barındıran kişiliği ile örnek olup yol göstererek yaşadı. Arkadaşlarıyla paylaşan, özveri ile yaklaşan, kişiliklerini irdelemeyen, rahatsız etmeyen bir insan olarak yaşadı.

Kahraman olmaya uğraşmadan, ünlenemeye uğraşmadan, h@r nimetten tadayım hırsı ile küçülmeden yaşadı. Bir tuğlada o koydu yükselen yapıya. Nasıl yaşanması gerektiğini örnekleyerek yaşadı; dürüst, erdemli» olması gereken gibi, ama örneği ne yazık ki örneği ile çok az karşılaşılan bir İNSAN olarak.

Bir kitaba başlar gibi, koşarken yaşaşlar gibi ölen ARKADAŞIMIZ senin gibi yaşamak istiyoruz» seni utandırmadan»

Seni tanımak bir mutluluktu, iyi ki yaşadım TURHAN SEYREK.

Çağdaşların

Yüzyılların insan birikimlerini inanılmaz bir hızla çoğaltan; yetinemeyip gelişmesinin hızını da durmadan arttıran; biriktirdiğini yeni bireşimlerle yaşamı kolaylaştıracak araçlara dönüştüren; varlık süreci boyunca inşanın karşısına dikilip onu tehdit eden doğal süreçlerin hepsini bir bir dizginleyip uysallaştıran; İnsanı doğanın tüm geri kalanından ayıran yetisi, düşüncesi üzerinde düşünebilmeyi becerebildiği aşkın bir çağı yaşadı bir nisan.

Bir böyle olsa idi ne güzel bir yaşamdı, Ama, zenginliğin yoksulluk ürettiği; gelişen bilimin insan kıyımına hiz-